

5 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2020

† Κυριακή πρὸ τῶν Φώτων.

Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ μαρτύρων (†305), Συγκλητικῆς ὁσίας (†350).

Ἦχος δ΄. Ἐωθινὸν ζ΄.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσιν· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία

ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Πα ρ

K ^{B8} υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α α ξ α π ρ ο ο ο ς σ ε ε ει σα

κουου ου σο ο ονμου ει σακου σο ον μουου Κυ υ υ

ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κεκρα α ξα προ ος σε

ει σα α α κου σο ο ο ον μου προ σχεστηφω νη η

η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα

γε ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα ακου σο ον μουου

Κυ υ ρι ι ε ε

Kα τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ χη η η

μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο ον

σου ε πα αρ σι ι ις τωων χει ει ει ρω ω ω ω

ων μου θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι νη η ει

σα α α α κου σο ονμουου Κυ υ ρι ι ε ε

Ἡ Στιχολογία.

Hου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου

και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Mη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ι ασ του προ φα σι ζεσ θαι προ φα α σεις εν α μαρ τι

ι αις

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν

και ου μη συν δυ α σω με τα των εκλεκτων αυτων

Π αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα

να α τω την κε φα λη ην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρα σι

κρι ται αυ των

Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυ των παρα τον Α α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι οι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λη σ την ψυ

χη ην μου

Φ^{B8} υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε
στη σαν το ο μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο
με ε νων την α νο μι ι αν

Π^M ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μα ρτω
λοι ⁶ κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε
ελ θω ⁷

Φ^{B8} ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
η μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην ⁶

Ε^{B8} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απα γγε λω ⁶

Ε^{B8} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ ε γνωστας τρι βους μου ⁶

Ε^{B8} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι ⁶

Κ^{B8} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε
πε βλε πον ^Δ και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με ⁶

A πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε
στινο εκ ζη τωντην ψυ χη ηνμου

E κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει
η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων

Π ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα
πει νω θην σφο ο δρα

P υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο
τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

*ἰστῶμεν στίχους ι'
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα 5'*

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου
του ε ξο μο
λο γη σα σθαιτω ο νο μα τι ι σου

T ον ζω ο ποι ον σθ σταυ ρον α παυ στως προ σκυ
νδν τες Χρι στε ε ο Θε ος την τρι η με ρο ον

σθ α να στα σιν δο ξα ζο μεν δι αυ της γαρ α νε και
νι ι σας την κα τα φθα ρει σαν των αν θρω ω πων

φυ σιν παν το δυ να με και την εις ου ρα νδς α

νο δον κα α θυ πε δει ξας η μιν ως μο νος α γα θος

καιφι λανθρωπος

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι
ε ως ου αν τα πο δω

ωςμοι

Τ ξ λθ της πα ρα κο ης το ε πι τι μι ον

ε λυσας Σω τηρ τω ξυ λω τς αυ ρθ ε κθ σι ως προ ση

λω θεις και εις Α δθ κα τελ θων δυ να τε τθ ς θα να τθ

τα δεσ μα ως Θε ος δι ερ ρη ξας δι ο προ σκυ

νθ ς μεν την εκ νε κρω ν σθ α να στα σιν εν

α γαλ λι α σει βο ων τες παν το δυ να με Κυ ρι ε

δο ξασοι

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι
Κυ ρι ε Κυ ρι ε

ει σα κου σον της φω νη ης μου

Π υ λας α δθ συν ε ε ε τρι ψας Κυ ρι ε και

τω σω θα να α τω τθ θα να τθ το βα σι λει ον

ε λυσας γε νος δε το αν θρω πι νον εκ φθο ρα ας η

λευ θε ρωσας ζω ην και αφθαρσι αν τω κοσμω δω ρη
σα μενος και το με γα ε λε ος

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὠτά σου προσέχοντα
εις την φω νην

της δε η σε ω ως μου

ευ τε α νυ μνησω μεν λα οι την του σω τη

ρος τρι η μερον ε γερσιν δι ης ε λυ τρω ω θη η μεν

των του Α δα α λυ των δε σμων και α αφθαρσι αν και ζω

ην παν τες ε λα βο μεν κρα ζο ον τες ο σταυ ρω θεις

και ταφεις και α να στας σωσον η μας τη α να στα

σει σμ ο νε φι λαν θρω πε

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

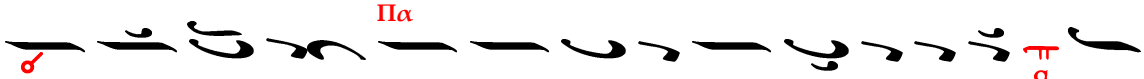
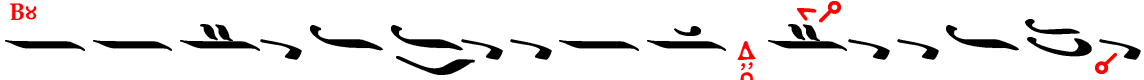

ὑποστήσεται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε

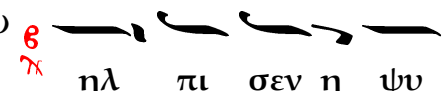
στιν

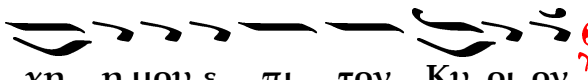
Α γ γελοι και ανθρωποι σω τηρ την σην υ μνσ σι

τρι η μερον ε γερσιν δι ης κα τηυ γα α σθη της

οι κου με νησ τα πε ρα τα και αι αι τη ης δου λει ασ τσ

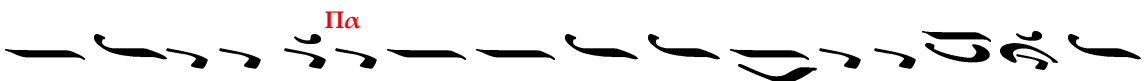

 Πα
 ε χθρσ πα ντες ε λυ τρω θη μεν κρα ζο ον τες ζω
 Βσ

 ο ποι ε πα ντο δυ να με Σω τηρ σω ω σον η μας τη

 α να στα σει σμ ο νε φι λαν θρω πε

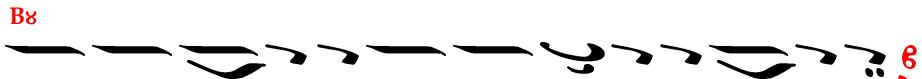
Στίχ. Γ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου

 ηλ πι σεν η ψυ

 χη η μου ε πι τον Κυ ρι ον

Βσ

 Π υ λας χαλ κας συ νε τρι ψας και μοχ λης συ νε θλα

 σας Χρι στε ο Θε ος και γε νος αν θρω ω πων πε πτω

Πα

 κος α νε στη σας δι α του το συμ φω νως βο ω μεν ο

Βσ

 α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξασοι

καὶ Προεόρτια Στιχηρὰ Προσόμοια δ'

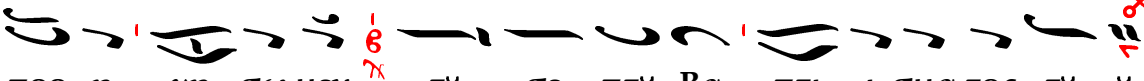
Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἦχος Βου ς

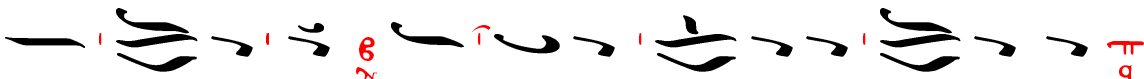
Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας

 ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Βσ

 Π ρο ε ορ τι α Α σμα τα α ευ σε βως

 προ η χη σω μεν τδ σε πτδ Βα πτι ι σμα τος τδ δ

 Θε δ η μων ι δδ γαρ μελ λει ως αν θρω πος

σαρ κι ι πα ρα γι νεσθαι προς τον Προδρομον αυ

τῃ και Αι τησθαι το Βα πτισμα το σω τη ρι ον

εις α να α πλα σιν παν των των εν πι στει

ι ε ρως φω τι ζο με ε νων και με τε χον των τῶ

Πνευματος ^{δύς}

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τον Ισ ρα ηλ εκ

πα σω ων των α νο μι ων αυ τῶ το αὐτό.

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ε παι νε σα

τε αυ τον παν τες οι λα οι

Ο Χρι στος α να δει κνυ ται αι ο Θε ος

ε πι φαι νε ται ο Δαυ ιδ προ ε ε γρα ψεν ε εμ

φα νε στα τα και προς τον δσ λον το Βα πτι σμα

αι τῶ ὄ με νος ερ χε ται Ι ορ δα νη πο τα

με ευ φρο συ νης πλη ρω θη τι γη και θα λα σσα

οι βῆ νοι οι και τα ο ρη και αν θρω πων

νυν σκιῶ τῆ σα τεκαῶ δι ι αι φως νο η τον εισ δε
χο μεναι

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι ω να

Π ο τα μον της ει ρη νης σε ε και χει μαρ

ρην ως γε γρα πται της τρυ φης υ πα αρχοντα πα αν

το δυ να με πως σε πο τα μι α ρευ μα τα

εισ δε ε ξον ται Κυ ρι ε επι βαι νοντα γυ

μνον ὄ ρα νης τον τοις νε φε σι περι βαλ λοντα

και γυ μνω ω σαν τα πα σαν την κα κι αν

τα εκ θρα και αφθα ρσι ι αν τας γη γε νεις ε πεν

δυ σαντα

Ἦχος Πα

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ω Πνευ μα α α τι

Ε ρ χε ε ται προς Ι ορ δα α α α νην Χρι στος

η η α λη η η η θει ει ει ει α τβ βα πτι
 σθη ναι αι υ υ πο Ι ι ω α α α αν νβ και
 φη σι προς α αυ τον ε γω χει αν ε χω υ πο
 σβ βα α α πτι ι σθη η η ναι και συ υ υ ε
 ερ χη προ ο ο ος με ς τολ μω ο ο χο ο ορτος
 προσψαν σαι αι τω ω ω πυ υ ρι συ με α γι α
 α σον Δε ε ε ε σπο ο ο ο τα τη θει ει α
 ε πι ι φανει ει ει α α α α σ

Ἦχος Πα ϕ

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τβ ς ςς
 αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α
 μην
Ο δι α α σε Θε ο πα τωωρ Προ ο φη η
 η τη ης Δα α α βιδ με λω δι κως πε ρι ι
 σου προ ο α α νε φω ω ω νη η η η σε τω
 με γα λει ει α σοι ποι η η η σα α α αν

τι παρεεστη η βασιλι ισσα α

Πα εκ δεξιων σου σε γαρ μη τερα προξεε νον

ζωω η ης ανεεε εδει ει ει ξεν ο α

πατωρ εκ σου ενα ανθρωπη ησαι ε ευδοκη η

η σαας Θεεεος ι ινα την εα αυτου

Πα αναπλα αση ηει κο ο ο να φθα ρει

εισαντοις πα α α α θεεεε σι και το πλα

νη θεεε εν ο ο ρει ει αλω ω τον ευρων

προ ο ο ο βα α α τον τοις ω ω μοις α α

Πα να λα α βων τω Πατρι ι ι προ ο σα γα α α

γη και τω ι δι ω θελη μα α τιταις ου ρα νι αις

Μ Πα συ να α α ψη η Δυ να α α α μεεεε σι

Β8 και σω ση Θε ο το κε τον κο σμον Χρι ι στος ο ε

χων το ο μεεε γα α και πλου ου ου σι ον ε ε

λε ε ο ο ο ο ος

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·
Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανού, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Φ ὠς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τῃ
8 8 Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
ου μα κα α ρος Ἰ η η σθ 8 8 Χρι ἰ
στε ε ε ε ε λ θο ο ον τες ε πι τη η η ην
η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
υ υ μνθ 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι

και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις γι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Και φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
 αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ

δεδοξαμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου $\frac{2}{2}$

K^{B8} υ ρ ι ε α νελ θων εν τω σταυ ρω την προ γο νι
κη ν η μων κα τα α ραν ε ξη λειψας και κα τελ θων
εν τω Α δη τους απ αι ω νος δε σμιους η λευ θε ρω
σας α φθα ρ σι αν δω ρου με νος των αν θρω πων τω γε
νει δι α του το υ μνου ντες δο ξα ζο ο μεν την ζω ο ποι
ον και σω τη ρι ον σου ε γε ρσιν $\frac{6}{7\chi}$

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο $\frac{6}{7\chi}$

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν $\frac{4}{2}$ και περι ι ε ζω σα το $\frac{6}{7\chi}$

K^{B8} ρε μα μενος ε πι ξυ λου μο νε δυ να τε πα σαν

κτι ι σιν ε σαλευσας τε θεις εν τα φω δε τους κα
τοι κουν τας εν τα α φοις α νε στη σας α φθαρ σι
ανκαι ζω ην δω ρου μενος τω γε νει των αν θρω πων δι
Πα
ο υ μνου ντες δο ξα ζο ο μεν την τρι η μερον σου ε
γε ρσιν

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην
η τις ου ου

σα α λευ θη σε ται

Α α ος πα ρα νομος Χρι στε σε προ δους τω Πι λα

τω σταυ ρω θη ναι κα τε δι κα σεν α γνω ω μων πε

ρι τον ευ ερ γε την φα νεις αλλ ε κων υ πε μει νας

τα φην αυ τε ξου σι ως α νε στης τρι η μερος ως

θε ος δω ρου μενος η μιν α τε λευ τη τον ζω η

ην και το με γα ε λε ος

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε
εις μα κρο

ο τη τα η με ρων

Μ ε τα δα κρυ ων γυ ναι κες κα τα λα βου

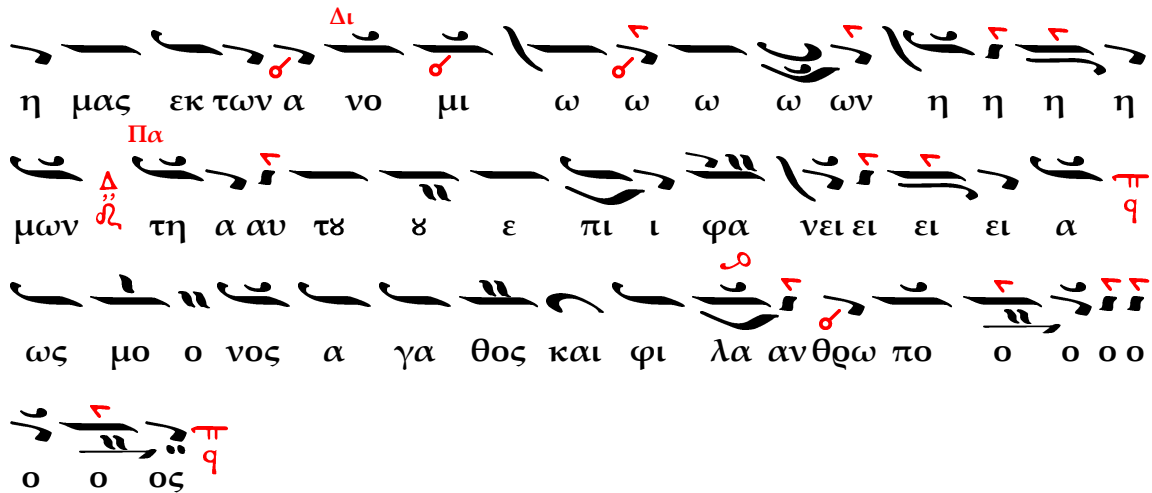
σαι το μνη η μα σε ε πε ζη τησαν μη ευ ρουσαι δε
 ο λο φυ ρο μεναι με τα κλαυθμουβο ω σαι ε λεγον
 οι μοι Σω τηρ η μων Βασι λε ευ των α παν των
 Πα πως ε κλα πης ποι ος δε το ποσ κα τε ε χει το ζω η
 φο ρον σω μα σου Αγ γε λος δε προς αυ τα ας α πε
 κρι να το μη κλαι ε τε φη σιν Α αλλ α πελ θου ουσαι κη
 ρυ ξα τε ο τι α νε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων η
 μι ιν α γαλ λι α σιν ως μο νος ευσπλαγχνος

Ἦχος Πα φ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
 Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τας
 αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Ε ν Ι ορ δα νη πο τα α μω Χρι στος ο
 Θε ος η η μων μο λει προς το Βα α α α
 α πτι ι ι ι σμα κα θα ραι θε ε ε ε λων η

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ ᾠδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ᾠ̣ Δι-Θ̣

Το φαιδρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμαεκ του Αγ
γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και
την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψασαι
τοις Α πο στο λοις κω χω με ναι ε λε γον ε σκυ λευ
ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἦχος ᾠ̣ Δι-Θ̣

Απε στρε φε το πο τε ο Ι ορ δα νης πο τα
μος τη μη λω τη Ε λισσαι ε α να λη φθεν τος
Η λι υ και δι η ρει το τα υ δα τα εν θεν και
εν θεν και γε γο νεν αυ τω ξη ρα ο δος η υ
γρα εις τυ πον α λη θως τσ Βα πτισματος δι υ
η μεις την ρε υ σαν τσ βι υ δι α πε ρσ μεν δι α
βα σιν Χρι στος ε φα νη εν Ι ορ δα νη α γι

α σαιτα υ δα τα α α Δ

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·